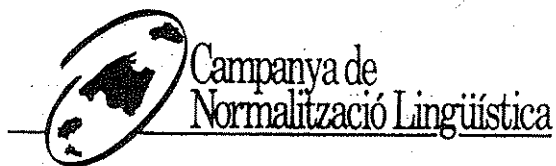

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VI

Palma
1994

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

XVIII Normalització, de què?

És d'esperar que la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, favorable a la política lingüística de la Generalitat en el camp de l'Ensenyament, farà que es calmi la fúria de determinats mitjans de comunicació que, prescindint olímpicament de la realitat que es viu a Catalunya i de les veus autoritzadíssimes que n'han donat testimoni, persisteixen en l'intent de pertorbar la pau lingüística d'aquella Comunitat.

Confii, així mateix, que l'advocat que amb el seu contenciós ha servit de plataforma per a tals manipulacions no el retirarà ara. Ens interessa molt que hi hagi una resposta clara del Tribunal Constitucional, perquè s'acabin d'una vegada les possibilitats d'emmetzinar el procés de normalització lingüística de les Comunitats no castellanès.

Però l'objectiu principal de la **Línia Directa** d'avui és insistir a cridar l'atenció sobre la impropedència de les denominacions que s'apliquen al procés i a la Llei de normalització, i que s'han emprat amb gran abundància al llarg de tota la polèmica.

Tant els atacants com els defensors de la política lingüística de la Generalitat, parlen constantment de "lleï del català" i de "normalització lingüística del català" o "de la llengua catalana". I no és això. Com ja he dit en altres ocasions, parlar de normalització **lingüística de la llengua** és una tautologia, és a dir, és fer com un professor de ciències que en el meu primer curs de batxillerat (l'any 1941: ja ha plogut, de llavors ençà!) ens parlava d'*un pinar de pins, d'una vaca hembra o d'un tubo hueco por dentro*.

El nom exacte de la Llei és **Llei DE Normalització Lingüística A Catalunya** (i la nostra **A les Illes Balears**): es tracta d'aconseguir la normalització lingüística, és a dir, la situació normal, en l'aspecte lingüístic, **dins el territori** de la Comunitat autònoma per a la qual es dicta. Naturalment, hi ha més d'una casta de **normalitat lingüística**: la normalitat de Burgos es diferent de la de Ginebra i de la de Brussel·les; cadascuna respon a la situació sociolingüística actual, a l'evolució històrica de la comunitat i al marc legal que hi és vigent, i no n'hi ha cap que s'ajusti als paràmetres de la nostra LNL.

L'objectiu de la "LNL a Catalunya" i "a les Illes Balears" és exposat en l'article 1 en aquests termes, respectivament:

"La present Llei té per objecte el desenvolupament de l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya per tal de dur a terme la nor-

malització de l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits i de garantir l'ús normal i oficial del català i del castellà".

"La present Llei té per objecte desenvolupar l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia, pel que fa a la **normalització de la llengua catalana com a pròpia de les Illes Balears** en tots els àmbits, i de **garantir l'ús del català i del castellà** com a idiomes oficials d'aquesta Comunitat Autònoma".

No es tracta, per tant, de **normalitzar la llengua**, sinó de **normalitzar el seu ús**, o de **normalitzar-la com a pròpia de les Illes Balears**, en tots els àmbits. I el seu abast no es limita al català, sinó a l'**ús de les dues llengües**. És ver que a ningú li passarà pel cap dir-li **la lleï del castellà**, perquè la majoria de les seves disposicions van encaminades a corregir la discriminació que el català ha patit durant segles. Però tot allò que li reconeix (dret a conèixer-lo i a usar-lo; dret a tenir-hi els documents, a expressar-s'hi davant la Justícia, etc.; deure dels mestres i dels funcionaris de l'Administració de servir-hi els ciutadans, deure del Govern de promoure la seva presència en els mitjans de comunicació social, etc., etc.) el castellà ho té des de fa segles, i ho manté en la nova Llei. Dir-li **Llei del català** dóna una falsa impressió de privilegi, quan no es fa més que intentar la restitució de drets que havien estat llargament escamotejats —i som ben lluny d'aconseguir-la.

Normalització lingüística a les Illes Balears (o a Catalunya), per tant. Però també **normalització lingüística de les Illes Balears** (i de Catalunya). Perquè, **lingüísticament**, el territori —o, més exactament, la societat que el pobla— està en situació anormal. La llengua té tots els elements d'una llengua de cultura normal del món occidental (ja n'hem parlat altres vegades). Els qui necessitam normalització som els illencs. - A. M. (7-3-94).